

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. T.**, zast. Mgr. Jiřím Kuďouskem, advokátem se sídlem Osvoboditelů 2649, Louny, proti žalované: **Vězeňská služba ČR**, Věznice Pardubice, Husova 194, Pardubice, proti rozhodnutí speciálního pedagoga J. M., kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2015, čj. VS 28/99/004/2015-21/OVT/305, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 5. 2017, čj. 52A 91/2015-137,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jiřímu Kuďouskovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 2. 2015, čj. VS 28/99/004/2015-21/OVT/305, uložila žalovaná žalobci (dále jen „stěžovatel“) kázeňský trest dle § 46 odst. 3 písm. e) a f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „ZVTOS“). Stěžovatel se dopustil porušení vězeňského řádu, neboť u něj byla nalezena nepovolená věc, a to elektronický přístroj značky OVERMAX (hra tetris), za což mu byl uložen nepodmíněný trest propadnutí této věci [§ 46 odst. 3 písm. e) ZVTOS] a umístění do uzavřeného oddělení na sedm dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů [§ 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS].

[2] Ve věci rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podal stěžovatel žalobu ke krajskému soudu, ve které uvedl, že proti výše uvedenému rozhodnutí podal ústní stížnost, o které měl rozhodnout speciální pedagog, přičemž stěžovatel dosud toto rozhodnutí neobdržel. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky a žalobu odmítl.

[3] Nejvyšší správní soud toto usnesení krajského soudu rozsudem ze dne 30. 11. 2016, čj. 10 As 244/2015 – 81, zrušil, neboť krajský soud se nevypořádal s tvrzením týkajícím se ústního podání opravného prostředku (které zákon v této věci umožňuje), a bez odůvodnění konstatoval, že stěžovatel řádné opravné prostředky nevyčerpal, aniž si vyžádal správní spis. NSS současně poukázal na obecnou povinnost soudů posoudit podání účastníků podle obsahu s tím, že bez znalosti petitu si není možné učinit závěr o tom, o jaký žalobní typ se jedná; v případě nedostatků podání ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s., má soud povinnost tyto vady odstranit.

[4] Krajský soud v dalším řízení vyzval stěžovatele usnesením ze dne 20. 2. 2017, čj. 52A 91/2015-102, k doplnění náležitostí podání, včetně doplnění žalobních bodů a návrhu výroku rozsudku. Stěžovatel v doplnění žaloby uvedl, že stížnost podal ústně, popsal průběh jejího podání a zdůraznil, že speciální pedagog J. M. projednal rozhodnutí o stížnosti se stěžovatelem ústně. Toto rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Současně uvedl, že písemné vyhotovení neobdržel, proto je nemohl soudu předložit ani blíže specifikovat. Uvedl, že rozhodnutí I. stupně ze dne 5. 2. 2015 je jediné rozhodnutí, které má k dispozici. Stěžovatel navrhl provést důkazy k prokázání skutečnosti, že stížnost podal a že o ní ústně rozhodl speciální pedagog, a to výslechem svědků Ing. Š., J. M. a A. M., rozhodnutím správního orgánu I. stupně a spisem správních orgánů. Potvrdil, že se domáhá zrušení rozhodnutí speciálního pedagoga J. M., kterým zamítl stížnost žalobce proti rozhodnutí vydanému v I. stupni ze dne 5. 2. 2015, čj. VS 28/99/004/2015-21/OVT/305.

[5] Krajský soud žalobu odmítl v záhlaví označeným usnesením, neboť na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že stěžovatel stížnost nepodal a rozhodnutí, jehož zrušení se stěžovatel domáhá, tudíž neexistuje.

II. Shrnutí argumentů kasační stížnosti

[6] Stěžovatel podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Výpovědi svědků učiněné při jednání u krajského soudu považuje za nedůvěryhodné a účelové, neboť jsou motivovány snahou zakrýt pochybení věznice spočívající v tom, že tyto osoby řádně nezaevidovaly stížnost stěžovatele proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a nevydaly o této stížnosti písemné rozhodnutí. Tím mu v konečném důsledku odepřely přístup ke spravedlnosti. Popsal průběh podání své stížnosti vychovatelce Ing. Š. a zopakoval tvrzení, že speciální pedagog M. s ním výsledek takto podané stížnosti osobně projednal, písemné rozhodnutí však neobdržel.

[7] Žalovaná považuje kasační stížnost za nedůvodnou, upozorňuje na skutečnost, že stěžovatel možnost podání stížnosti nevyužil; závěry krajského soudu považuje za správné a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

pokračování

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve ověřil, zda kasační stížnost splňuje formální náležitosti a shledal, že je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je v řízení zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud následně přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti; neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[9] V projednávané věci je sporné, zda stěžovatel podal proti prvostupňovému rozhodnutí ústně stížnost dle § 52 ZVTOS a zda speciální pedagog o stížnosti vydal rozhodnutí, jehož zrušení se v řízení před krajským soudem domáhal.

[10] Krajský soud vyslechl svědky dle návrhu stěžovatele, kteří shodně podání stížnosti popřeli, kladl jim otázky ke skutečnostem tvrzeným stěžovatelem a tuto možnost dával rovněž zástupci stěžovatele. Dále ze správního spisu ověřil, že zde není záznam o ústně podané stížnosti stěžovatele, ani o rozhodnutí speciálního pedagoga. Nejvyšší správní soud neshledává v postupu krajského soudu žádné pochybení, neboť provedl všechny důkazy, které stěžovatel navrhl, řádně je vyhodnotil a závěr, ke kterému dospěl, je v souladu s výsledkem dokazování. Stěžovateli se nepodařilo prokázat tvrzení, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal ústní stížnost, ani skutečnost, že by speciální pedagog o stížnosti rozhodl.

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že § 52 ZVTOS ústní podání stížnosti připouští, avšak využití této formy s sebou nese riziko, že v případě vzniku pochybností bude pozdější prokázání podání stížnosti velmi obtížné. Krajský soud neměl jinou možnost, nežli za daných okolností vycházet z výpovědí zaměstnanců žalované, jejichž výslech navrhl sám stěžovatel. Věrohodnost výpovědí zaměstnanců žalované nelze zpochybnit jen pouhým tvrzením, že mají ve věci opačný zájem, nežli stěžovatel.

[12] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře opakovaně věnoval hodnocení důkazů - výpovědí zaměstnanců žalovaného správního orgánu, tedy osob, u kterých lze předpokládat, že budou hájit zájem žalovaného. Uvedl, že výpovědi takových osob nelze hodnotit jako nezpochybnitelný důkaz, nicméně pro založení pochybnosti o pravdivosti jejich tvrzení musí existovat konkrétní důvody (viz rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2014, čj. 10 As 108/2014-25). Pochybnosti o věrohodnosti výpovědí svědků mohou vyvstat zejména tehdy, neshodují-li se jejich výpovědi v podstatných okolnostech, nebo je-li prokázán nestandardní postup při výkonu jejich činnosti vůči účastníku správního řízení (například přílišná horlivost při provádění silniční kontroly, viz rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2011, čj. 7 As 83/2010-63).

[13] Další rozhodnutí NSS ukládají správním orgánům i soudům povinnost klást vyšší nároky na přesvědčivost důkazů tohoto typu (např. viz rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2011, čj. 7 As 102/2010, či ze dne 27. 9. 2007, čj. 4 As 19/2007). V projednávané věci však výpovědi svědků netrpí výše uvedenými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti. Jejich výpovědi jsou konzistentní, bez vzájemných rozporů. Stěžovatel nenavrhl k prokázání svých tvrzení další důkazy, ani z dokumentů založených ve

správním spisu nevyplývají žádné rozpory a nezjištěné skutečnosti, které by krajský soud opomenul vyhodnotit. Stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje nedostatečnost či nelogičnost hodnocení důkazů ze strany krajského soudu, pouze konstatuje, že pracovníci žalovaného podali lživá svědectví. Nejvyšší správní soud stejně jako krajský soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno podání stížnosti ani existence rozhodnutí, jehož přezkumu se stěžovatel domáhal.

[14] Stěžovatel formuloval svůj žalobní návrh zcela jednoznačně a krajský soud správně uzavřel, že bez existence rozhodnutí, které má být přezkoumáno, nemůže ve věci meritorně rozhodnout. Napadené usnesení o odmítnutí žaloby bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[17] Podle § 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele Mgr. Jiřímu Kuďouskovi, advokátu, který byl stěžovateli ustanoven v řízení před NSS, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce provedl ve věci jeden úkon právní služby, kterým je podání kasační stížnosti včetně jejího doplnění dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu náleží zástupci stěžovatele za jeden úkon právní služby mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč, která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4 114 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci stěžovatele vyplacena z účtu NSS do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu